

успішно реалізує молоко на місцевий молокозавод. Про це повідомили у департаменті агропромислового розвитку Львівської ОДА.

На Львівщині ефективно впроваджуються різноманітні програми з міжнародного і транскордонного співробітництва, європейської інтеграції, фінансової підтримки та належного юридичного консультування. Потрібно лише раціонально скеровувати управлінський та господарський ресурс.

Передбачені законодавством 2 роки покажуть фактичну ситуацію даної реформи. Головне завдання буде полягати в тому, щоби переламати усі об'єктивні та суб'єктивні моменти, які гальмуватимуть розвиток окремих громад. В цьому будуть допомагати не лише українські методи та методики, але й використання закордонного досвіду, зокрема Польщі, Франції, Канади тощо.

Досліджені питання підтверджують, що бізнес зацікавлений в реалізації реформи та поглибленні процесів децентралізації, оскільки він зможе отримати більший спектр адміністративних послуг «на місці» без необхідності звернення до районних чи обласних органів виконавчої влади. Населення громад очікує активізації економічної активності, тобто є високі сподівання того, що громади зможуть ефективніше розвивати інфраструктуру на своїх територіях, створять передумови для залучення інвестицій, що дасть у результаті позитивні економічно-соціальні зрушення в рамках кожного територіального об'єднання.

Список використаних джерел:

1. Баранецький Т. Оцінка реалізації реформи місцевого самоврядування на Львівщині у 2015 році // www.dialog.lviv.ua/.
2. Концепція реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні // <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/333-2014>.
3. Короткий огляд реформи місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні // <http://www.csi.org.ua/korotkyj-oglyad-reformy-mistsevogo-sam/>.
4. Закон України «Про співробітництво територіальних громад» // <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1508-18>
5. Закон України «Про добровільне об'єднання територіальних громад» // <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/157-19>
6. <http://decentralization.gov.ua>

Марченко М.В.

студент,

Науковий керівник: Матусова О.М.

кандидат економічних наук, доцент,

Київський національний торговельно-економічний університет

ТЕНДЕНЦІЇ ІНОЗЕМНОГО ІНВЕСТУВАННЯ В УКРАЇНІ

Одним із показників, що характеризує економічний розвиток країни, її конкурентоспроможність та ступінь інтеграції у світове співтовариство є обсяг іноземних інвестицій. Для України важливо, що надходження іноземного капіталу не збільшує зовнішній державний борг і дозволяє отримувати передову технологію та досвід ринкового господарювання [1].

Забезпечення сприятливого інвестиційного клімату в Україні залишається питанням стратегічної важливості, від реалізації якого залежить динаміка економічного розвитку та можливості модернізації національної економіки. Як свідчить світовий досвід, економічний розвиток країни можна прискорити за рахунок створення сприятливого інвестиційного клімату саме для іноземних інвестицій, спрямованих безпосередньо в розвиток реального сектору економіки. Тому рівень і динаміка прямих іноземних інвестицій (ПІІ) слугують певним критерієм рівня економічного розвитку, а також є одним з параметрів, на якому базується прийняття державних управлінських рішень.

Згідно з даними Держкомстату України, спостерігається коливання ПІІ в Україну та сталість відтоку інвестицій з України (рис. 1). В період з 2011 по 2013 рік відбувається зростання обсягу надходження інвестицій. Проте темп приросту зменшився з 10,33% у 2012 р. до 6,78% у 2013 р., що є негативним явищем для економіки України [2]. В 2014 році відбувся різкий спад інвестиційної діяльності. Лінія тренду має спадний нахил, що показує скорочення надходження інвестицій в Україну. За річним звітом конференції ЮНКТАД результати інвестиційної діяльності країни у 2014 році зменшилися більше, ніж у 2,75 рази (з 43 місця у 2013 р. до 118 місця) [4].

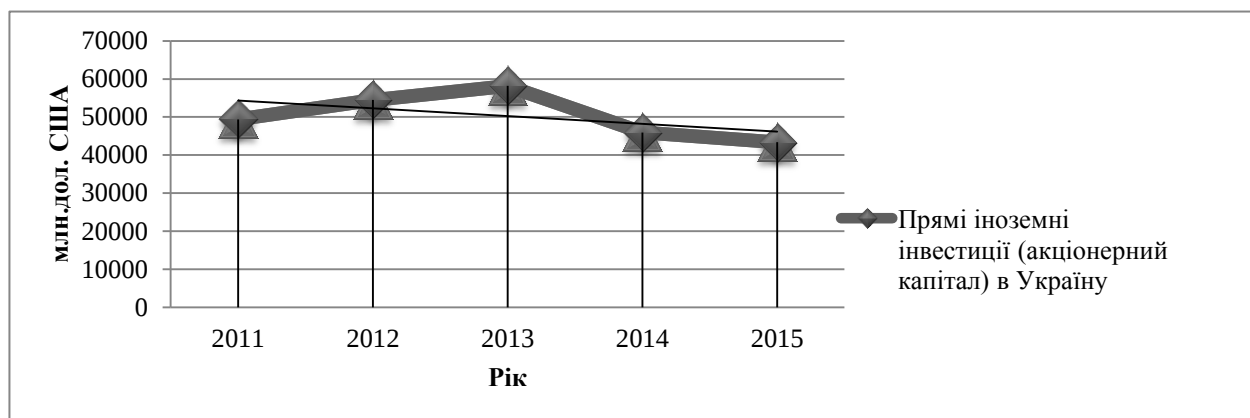

Рис. 1. Надходження прямих іноземних інвестицій в Україну за 2011-2015 рр., млн. дол. США

Джерело: сформовано авторами на основі даних Держкомстату [2]

Така ситуація з іноземним інвестуванням в економіку України пов'язана з впливом ряду негативних чинників:

- 1) нестабільна політична ситуація, в тому числі і загострення воєнно-політичної ситуації на Сході України;
- 2) надмірний податковий тиск на інвесторів;
- 3) відсутність страхових компаній, які б покривали комерційні ризики під час реалізації особливо великих інвестиційних проектів;
- 4) недостатнє правове забезпечення в сфері регулювання іноземних інвестицій, законодавче обмеження на іноземне інвестування в окремі галузі країни, недостатня кількість економічно обґрунтованих програм по залученню іноземного капіталу в Україну.

Найбільший темп приросту обсягів інвестицій з України спостерігається у 2013 р., а у 2015 р. цей показник становив -2,24%, тобто відбулося зменшення обсягів надходження ПІІ з України [2]. Найбільшими інвесторами за даними Державної служби статистики України станом на 31.12.2015 р. є Кіпр (27,1%),

Нідерланди (12,9%) та Німеччина (12,5%). Щодо Німеччини та Нідерландів, то їх частка в ПІІ з кожним роком зростає, незважаючи на негативні чинники. Темп приросту з 2012 року: 11,2% і 31,6% відповідно. У десятку найбільших інвесторів України входять Російська Федерація, Австрія, Велика Британія, Віргінські Острови (Брит.), Франція, Швейцарія, Італія [2].

До 2013 року спостерігається зростання інвестицій з Кіпру (рис. 2). Хоча надходження ПІІ скоротилося, але воно є більшим, ніж у 2011 році.

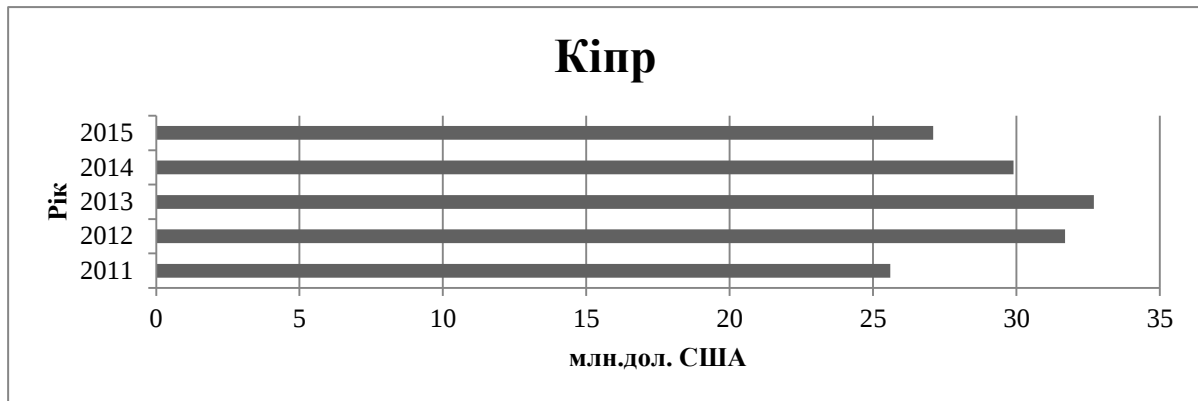

Рис. 2. Стан прямого іноземного інвестування в Україну з Кіпру у 2011-2015 рр., млн. дол. США

Джерело: сформовано авторами на основі даних Держкомстату [2]

Головною причиною спаду в наступні роки, на нашу думку, є напружена політична ситуація та ескалація конфлікту на Сході. Внаслідок цього Україна не тільки стає інвестиційно непривабливою, а відбувається і значний вплив інвестицій, який спровокував дефіцит коштів на фінансовому ринку.

Аналіз структури ПІІ з України за 2011-2015 рр. свідчить, що станом на 2015 р. переважна частка ПІІ надходить до Кіпру (93,7%). Порівнюючи частки ПІІ з Кіпру та на Кіпр, можна зробити висновок, що Україна більше інвестує, ніж залучає, що є наслідком намагання українських підприємців приховати свої наявні доходи через офшорні компанії, які знаходяться на Кіпрі [2].

За секторами економіки інвестиційно найпривабливішими в Україні є:

- 1) фінансова та страхова діяльність (43% або 12572,7 млн. дол. США);
- 2) оптова та роздрібна торгівля (25% або 7 207,0 млн. дол. США);
- 3) харчова промисловість (18% або 5424,2 млн. дол. США).

В цих галузях в Україні сприятливий інвестиційний клімат для ведення господарської діяльності (рис. 3).

Розподіл прямих іноземних інвестицій за регіонами України є нерівномірним, що зумовлено різною інвестиційно привабливістю. Майже три чверті усіх інвестицій здійснено у підприємства таких регіонів: м. Київ – 49,97%, що становить половину всіх надходжень, і порівнюючи з 2014 р. частка зросла на 3%; Дніпропетровська область – 15,2%, Одеська – 4,48%. Найменшу валову частку займають такі області, як Кіровоградська, Тернопільська, Вінницька, Сумська, Чернівецька, Чернігівська. Найбільш привабливі для іноземних інвесторів області з високорозвиненою інфраструктурою, важливими економічними та бізнес-центрами, масштабними вузлами розвитку.

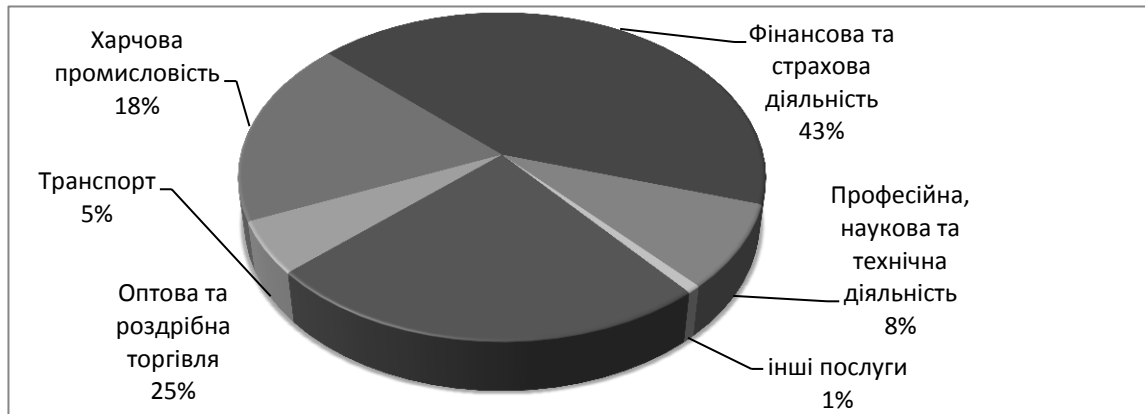

Рис. 3. Структура ВВП за видами економічної діяльності станом на 31.12.2015 р., %

Джерело: розроблено авторами на основі даних Держкомстату [2]

Таку диференціацію іноземних інвестицій в областях України необхідно зменшувати, оскільки непропорційний розвиток регіонів країни може призвести до ще більшого поглиблення економічної кризи. Досягти цього можна за умови розробки й реалізації вітчизняної стратегії залучення іноземного капіталу. Особливо нагальним і виваженим має бути розв'язання проблеми залучення іноземних інвестицій у період економічної кризи в Україні. При цьому важливо зацікавити зарубіжних партнерів, знайти баланс взаємних інтересів, реалізувати проекти, які економічно вигідні вітчизняним та іноземним інвесторам.

Створення й підтримка сприятливого інвестиційного клімату в країні – це не тільки залучення певного обсягу іноземних інвестицій, але й комплексне забезпечення конкретних умов їхнього застосування. Наслідки міжнародного руху капіталу позначаються на соціально-економічному й політичному становищі країни. Державна політика повинна шукати компроміси, виділяючи пріоритетні фактори в такому складному процесі, як міжнародна міграція капіталу.

Україну можна вважати потенційно привабливою для інвестування. Це можна пояснити такими факторами, як наявність значного природно-ресурсного потенціалу, насиченість і різноманітність якого створює базу для широкої інвестиційної діяльності. Україна володіє ґрунтами високої якості (60% сільськогосподарських угідь – чорноземи). Інвестиційній діяльності також сприяє демографічний фактор, зокрема високопрофесійний трудовий потенціал. Крім цього, Україна має значний внутрішній споживчий ринок, а за рівнем виробництва окремих видів продукції вона посідає одне з провідних місць у світі. Досягнення та кваліфікація українських вчених високо цінуються у всіх розвинених країнах світу [3].

Таким чином, динаміка іноземного інвестування в Україні є від'ємною, проте науково-технічний комплекс України за своїм обсягом і потенціалом залишається одним з найбільших у Європі і другим після Росії серед країн СНД, що робить країну привабливою для інвесторів.

Список використаних джерел:

1. Красножон С. Тенденції залучення іноземних інвестицій в Україну / В. Піддубний, С. Красножон // Ринок цінних паперів України. – Київ, 2014. – № 7. – С. 47-54.
2. Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
3. Даниленко А.А. Актуальні питання прямих іноземних інвестицій до України з ЄС (у контексті розширення Євросоюзу на Схід) / А.А. Даниленко // Фінанси України. – 2008. – № 1(146). – С. 127–137.
4. United Nations Conference on Trade and Development (UNCTAD) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://unctad.org/en/Pages/Statistics.aspx>

Пономарьова О.Б.

старший викладач;

Миронова Л.О.

студентка,

Університет митної справи та фінансів

ВПЛИВ ІНОЗЕМНОГО КАПІТАЛУ НА ЕКОНОМІКУ УКРАЇНИ

Іноземне інвестування набуває важливого значення для економічного розвитку. Світовий досвід свідчить, що без залучення іноземних інвестицій, не маючи доступу до сучасних технологій, країнам важко вийти з економічної кризи. У процесі іноземного інвестування вирізняються країни, які є основними інвесторами у інших країнах, і країни, до яких спрямовуються іноземні інвестиції. Їх залучення регламентується державою з метою підтримки національних інтересів та пріоритетних галузей економіки. Залучення коштів сприяє активізації інвестиційного процесу, впровадженню нових технологій, використанню передового зарубіжного досвіду, розвитку малого і середнього бізнесу та зростанню передового зарубіжного досвіду, розвитку малого і середнього бізнесу та зростанню інвестиційного потенціалу територій.

Іноземний капітал може притягнути в країну досягнення науково-технічного прогресу та передовий досвід управління. Крім того, залучення іноземного капіталу в матеріальне виробництво набагато вигідніше отримання кредитів для закупок необхідних товарів, які лише помножують загальний державний борг.

Залучення іноземних інвестицій, в порівнянні з традиційними джерелами фінансування, дає додаткові можливості, що полягають у використанні зарубіжного організаційного та управлінського досвіду, доступу до новітніх технологій, розвитку експортного потенціалу підприємницьких структур та економіки в цілому. В сучасних умовах Україна не спроможна забезпечити соціально-економічний розвиток за рахунок власних фінансових ресурсів і потребує притоку іноземного капіталу. Ситуація ускладнюється зростаючою конкуренцією на світових ринках капіталу. Формування сприятливого інвестиційного клімату є одним із стратегічних завдань, що сьогодні стоять перед українською державою [1].